

Ιδρυτική διακήρυξη
1991

Οργανωτικές αρχές
Μάρτιος 1995

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Αποτελεί γνωστή επανάληψη ότι βρισκόμαστε σε μια εποχή, σ' ένα κόσμο που αλλάζει δραματικά, όχι πάντα προς το καλύτερο. Σ' ένα κόσμο που η ανθρωπότητα καλείται να δώσει απαντήσεις σε νέα προβλήματα ή ν' απαντήσει με νέο τρόπο σε παλιά.

Όλοι μας τα τελευταία χρόνια νοιώθουμε το “χαλί να τραβιέται απότομα κάτω από τα πόδια μας”. Ό,τι είχαμε ενθουσιωδώς θεωρήσει δεδομένο σήμερα αμφισβητείται.

Ένα μόνο δεν μπορεί ν' αμφισβητηθεί αλλά αντίθετα ενισχύεται μέσα από τις τελευταίες εξελίξεις. Η ανάγκη για ένα ανθρωπιστικό όραμα, η ελπίδα ότι η κοινωνία των ανθρώπων πρέπει να ανελιχθεί προς την ειρήνη και αδερφοσύνη των λαών, την ισότητα όλων των ανθρώπων, την ορθολογική και συνετή εκμετάλλευση των υλικών αγαθών για κοινό όφελος, το σεβασμό στο περιβάλλον.

Στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα, έχουμε σημαντικές ανακατατάξεις και αλλαγές όχι κύρια στον πολιτικό χώρο αλλά στις δομές της ίδιας μας της κοινωνίας.

Αλλαγές στο πώς ζούμε καθημερινά, στο πώς μεγαλώνουμε τα παιδιά μας, στο πώς δουλεύουμε, στο πώς διασκεδάζουμε. Αλλαγές που τελικά έχουν αντίκτυπο στον τρόπο που σκεφτόμαστε και προσπαθούμε ν' αντιμετωπίσουμε τη ζωή.

Το καταλαβαίνουμε αυτό εντονότερα στο χώρο της δουλειάς μας, στο σχολείο, στο χώρο της παιδείας γενικότερα.

Η εκπαίδευση σε μεγάλο βαθμό διαμορφώνοντας την πορεία της κοινωνίας μας, υποβαθμίζεται σταθερά προκειμένου να μη παίξει τον κοινωνικό της ρόλο. Φαίνεται αυτή η υποβάθμιση από το “ενδιαφέρον” που δείχνει η κάθε κυβέρνηση και για την ποιότητα του έργου που προσφέρει το σημερινό σχολείο και για του εργαζόμενους σ' αυτό (μορφωτικά, οικονομικά).

Οι εκάστοτε κυβερνήσεις παρακάμπτοντας το διάλογο και τις δημοκρατικές διαδικασίες, φροντίζουν βιαστικά να εφαρμόσουν την εκπαιδευτική πολιτική εκείνη που σε μια συνεχή πορεία αφαιρεί απ' την

εκπαίδευση τη δυνατότητα να αγκαλιάζει όλα τα παιδιά αδιακρίτως, να προσαρμόζεται στις νέες κάθε φορά συνθήκες και της επιβάλλουν ένα αυταρχικό πρόσωπο σε όλα τα επίπεδα (Υπουργείο → προϊστάμενος → διευθυντής → δάσκαλος → μαθητής)

Όλοι όσοι πιστέψαμε πως η κοινωνία αξίζει μιας δημόσιας αναβαθμισμένης εκπαίδευσης, μιας ποιοτικής ζωής, πως ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα των ίσων ευκαιριών, οφείλουμε λοιπόν να βρούμε τον τρόπο.

Τον τρόπο να ακουστεί και να γίνει ποθητή απ' όλους η παραπάνω αλήθεια και τον τρόπο ν' ανακόψουμε, ν' αρνηθούμε την διαιώνιση κι επιτάχυνση της αντίστροφης μέτρησης.

Γέννημα αυτής της κατάστασης είναι και η τωρινή μας προσπάθεια που "ξεκινάει" μ' αυτό το κείμενο. Προσπάθεια μιας ομάδας δασκάλων.

Η ύπαρξή μας τυπικά είναι αποτέλεσμα της πορείας, που ξεκίνησε στις τελευταίες εκλογές για κοινή έκφραση όλων των δυνάμεων της Αριστεράς και όχι μόνο, τόσο στους τοπικούς συλλόγους όσο και στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Μιας πορείας που απ' την αρχή δηλώνουμε πως θέλουμε να υπηρετήσουμε.

Προερχόμαστε από μια σειρά τοπικές κινήσεις των συλλόγων που εκφράζουν μια ποικιλία απόψεων και κατά συνέπεια και διαφορετική ένταξη κομματική ή πολιτική.

Εκτιμάμε όμως ότι σήμερα λείπει στο χώρο μας η επαφή, η συζήτηση και η κοινή δράση όλων αυτών που ανησυχούν για την μιζέρια της εκπαίδευσης, που η σκέψη τους και η πρακτική τους ξεφεύγει απ την καθημερινότητα που μας ζώνει.

Ο σκοπός μας δεν είναι η δημιουργία ενός νέου παραταξιακού σχήματος γιατί δεν λείπουν ούτε έλειψαν και στον χώρο μας οι παρατάξεις.

Ό,τι είναι πια ξεπερασμένο απ' τα νέα δεδομένα ό,τι αποδείχτηκε κενό ή άστοχο θέλουμε να το απορρίψουμε. Δεν έχουμε την ανάγκη να προσκολληθούμε συναισθηματικά σε τρόπους στους οποίους κάποτε επενδύσαμε όλη μας τη δραστηριότητα.

Ό,τι παλιό δυσφημίστηκε, κακοχρήσιμοποιήθηκε ή στρεβλώθηκε θέλουμε να το ανανεώσουμε, θα προσπαθήσουμε να του δώσουμε τη σωστή του διάσταση.

Δεν θέλουμε να φτιάξουμε ένα σχήμα όπου κάποιοι θα ερευνούν(;) και θα καθοδηγούν και οι περισσότεροι θ' ακούν και θα εκτελούν.

Θέλουμε όλος ο "πλούτος" ή και η "φτώχεια" της κάθε τοπικής κίνησης να βρει έκφραση και ανταπόκριση σε "κεντρικό επίπεδο". Να γίνει γνωστή και αλλού, να βοηθήσει και να βοηθηθεί με άλλες σκέψεις, ιδέες και πράξεις.

Θα θέλαμε ν' αλλάξουμε τον κόσμο και το πρώτο βήμα σ' αυτό το μαραθώνιο είναι αυτή εδώ η πρωτοβουλία: μια πρωτοβουλία για σύγκληση (όχι συναίνεση, ούτε αποδοχή), διάλογο με αντίλογο και κυρίως συντονισμό των επιθυμιών μας.

Μια πρωτοβουλία να επικοινωνήσουμε οριζόντια (σύλλογος το σύλλογο, άτομα με άτομα) γιατί δε καταλαβαίνουμε πως αλλιώς θα είναι δυνατό να παλέψουμε μια στερεή πραγματικότητα που καταδικάζει κάθε υγιή αντίδραση.

Απορρίπτοντας τη λογική των κομματικών σκοπιμοτήτων, των παραταξιακών στεγανών κάνουμε μια κίνηση που φιλοδοξούμε να μη βαλτώσει.

Πιστεύουμε πως η κοινή μας πάλη πρέπει να έχει στο επίκεντρό της όχι το κομματικό όφελος αλλά την ενίσχυση της δράσης των συλλόγων για την συσπείρωση όλων των συναδέλφων σ' αυτούς, την άνοδο της δημοκρατικής τους λειτουργίας.

Είναι φανερό απ' αυτά πως η κίνησή μας είναι ανοιχτή στην συμμετοχή και την βοήθεια όλων. Αφορά και την προσωπική παρουσία και τις σκέψεις και τις ιδέες. Μοναδικός όρος η διάθεση να δώσει αλλά και να πάρει, η διάθεση για καλοπροαίρετη συζήτηση χωρίς αποκλεισμούς και αφορισμούς.

Η δημόσια εκπαίδευση είναι ένας θεσμός που καθιέρωσε το αστικό κράτος. Σκοπός της υπήρξε πάντα να μεταδώσει ένα μέρος πολιτισμικών αξιών και μορφωτικών αγαθών, αλλά και το να αξιολογήσει και να κατατάξει τον μαθητικό πληθυσμό στο μελλοντικό εργατικό επιστημονικό δυναμικό της κοινωνίας.

Στην υλοποίηση ωστόσο αυτού του ρόλου του σχολείου δραματικό ρόλο παίζει ο δάσκαλος.

Για να αποδεχτεί και να υλοποιήσει ο δάσκαλος μέτρα και αποφάσεις άσχετες με τις αρχές που αποδέχεται η επιστήμη του, αλλά σχετικές με τις κυβερνητικές σκοπιμότητες, πρέπει να μορφωθεί τόσο όσο χρειάζεται για να μη λειτουργεί ως επιστήμονας αλλά ως “δημόσιος υπάλληλος”.

Σημαντικό επομένως στοιχείο της δράσης μας είναι η ενημέρωση, ανάλυση των αρνητικών συνεπειών του χαμηλού μορφωτικού οικονομικού επιπέδου του δασκάλου. Ο δάσκαλος για να δουλέψει σαν επιστήμονας, έτοιμος να εξυπηρετήσει την υπόθεση του Ανθρώπου, έχει ανάγκη διαχρονικής επαφής με τα πορίσματα των ερευνών, κριτικής επιλογής μεθόδων και διαρκούς επιμόρφωσης.

Πρωταρχικό αίτημα επομένως, είναι η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ελεγμένη από επιστημονικό χώρο κι όχι από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

Παράλληλα με την επιμόρφωση είναι αναγκαία και η πάλη για την άνοδο της κοινωνικό - οικονομικής μας θέσης απ' την οποία απορρέει ο αναγκαίος σεβασμός στο άτομό μας και στο έργο μας καθώς και το υψηλό αυτοσυναίσθημα.

Η οικονομική μας εξαθλίωσή, δεν είναι μόνο αποτέλεσμα "οικονομικής αδυναμίας" των κυβερνήσεων να ικανοποιήσουν τα αιτήματά μας, αλλά και συνειδητή επιλογή για να μας οδηγήσει στην "τυπική εκπλήρωση" του έργου μας, στο σπρώξιμο στην δεύτερη δουλειά, στην κοινωνική περιθωριοποίηση.

Είναι ορατό αυτό καλύτερα αν παρατηρήσουμε τις “αντιφάσεις” των δηλώσεων των εκάστοτε Υπουργών, για την “υψηλή αποστολή μας” αλλά και για την “τεμπελιά και αδιαφορία του εκπαιδευτικού”, για το

“αμέριστο ενδιαφέρον της Πολιτείας” αλλά και την μόνιμη άρνηση της ικανοποίησης των αιτημάτων μας.

Το αίτημα, η πάλη και η κατάκτηση της οικονομικής αναβάθμισης μας δεν αποτελεί λοιπόν απάντηση μόνο στις αυξημένες βιοποριστικές απαιτήσεις των καιρών αλλά και στην σκόπιμη υποβάθμιση του έργου μας, στην κοροϊδία των υπεύθυνων.

Το τελευταίο καιρό, μας “έχει πάρει από κάτω” μια απαράδεκτη κατάσταση όπου η κυβέρνηση προχωρά στη αλλαγή του περιεχομένου της εκπαίδευσης, σε αλλαγές στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, στη μόρφωση του δασκάλου κι εμείς απλώς πληροφορούμαστε απ' τις εφημερίδες εκ των υστέρων τα καθέκαστα.

Δεν υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση, δεν υπάρχει έγκαιρη αντίδραση και το χειρότερο οι ψηφισμένες θέσεις του κλάδου δεν είναι γνωστές στον κόσμο που μας περιβάλλει. Δεν έχουμε, ούτε καν θεωρητικά θεμελιώσει τις προτάσεις μας μέσα στην κοινωνία με αποτέλεσμα την περιθωριοποίηση του εκπαιδευτικού μας κινήματος σε αμυντικό συνδικαλισμό.

Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να συμβάλλουμε στην ευρεία δημοσιοποίηση του οράματός μας για ένα σχολείο δημοκρατικό, ανοιχτό στην κοινωνία, με τη προώθηση θέσεων για επιμέρους θέματα, με τον εμπλουτισμό τους στη βάση των νέων δεδομένων και της επιστημονικής έρευνας.

Είναι ανάγκη να εξηγήσουμε έννοιες που κατάντησαν (όχι τυχαία) κενά συνθήματα όπως εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, παιδικά κέντρα, σταθμισμένη αξιολόγηση των αναλυτικών προγραμμάτων, ανοιχτό σχολείο στην κοινωνία στη γειτονιά...

Μπορούμε να ανοίγουμε το δρόμο προς αυτή την κατεύθυνση και με την πρακτική μας στο σχολείο και στο σύλλογο. Όταν εμείς οι ίδιοι, αφήνουμε εκτεθειμένες κι ανυπεράσπιστες τις προτάσεις μας, δεν πρέπει τελικά να μένουμε έκπληκτοι όταν κανείς δεν μας υποστηρίζει, όταν οι αγώνες μας δεν “πιάνουν τόπο” και το σπουδαιότερο δεν θα πρέπει να μας απογοητεύει η σημερινή αναπόφευκτη πραγματικότητα αποτέλεσμα παλαιότερων αδυναμιών και ακάλυπτων κενών.

Το συνδικαλιστικό μας κίνημα σαν μηχανισμός άμυνας και βελτίωσης της κοινωνικής και οικονομικής μας θέσης, διέρχεται μιας κρίσης, μιας αδυναμίας να υπερασπιστεί δικαιώματα μας αλλά και ν' αγκαλιάσει όλους τους συναδέλφους. Δεν πρόκειται ασφαλώς για μια ουρανοκατέβητη κρίση αλλά για τ' αποτέλεσμα αφ' ενός μιας κακής πρακτικής και λειτουργίας του, αφ' ετέρου μιας οργανωμένης δυσφήμισης της έννοιας και της σκοπιμότητάς του.

Εκείνο που σίγουρα έχει γίνει φανερό σ' ένα μεγάλο κομμάτι του κλάδου μας, είναι ότι η μικροπαραταξιακή πολιτική στο συνδικαλισμό, ιδιαίτερα τη τελευταία 10ετία, γέννησε ότι χειρότερο μπορούσε να γίνει: Την απογοήτευση, και κατά συνέπεια την μη εμπιστοσύνη στις διαδικασίες, την ουσιαστική αποχή απ' αυτές.

Ξεκινώντας απ' τη θέση πως το ζητούμενο σήμερα δεν είναι η "πάλη" για την συγκέντρωση ψήφων ή η διαιώνιση κάποιων προσώπων στα "αξιώματα" των συλλόγων και της Δ.Ο.Ε., προτάσσουμε τη συμμετοχή του κάθε μέλους στο συνδικαλιστικό κίνημα, Θέλουμε την ενιαία δράση και συλλογική δραστηριοποίηση με την ενίσχυση των διαδικασιών βάσης σε επίπεδο τοπικού συλλόγου.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες πως η αντιμετώπιση της απομαζικοποίησης και της "αδιαφορίας" είναι ένα θέμα που μπορεί να λυθεί εύκολα και γρήγορα. Είναι μια μακροχρόνια προσπάθεια και για να έχει αποτελέσματα είναι αναγκαίο από σήμερα ν' αρχίσει ν' αναπτύσσεται κλίμα εμπιστοσύνης και αγωνιστική συσπείρωση στους συλλόγους μας. Χρειάζονται γι' αυτό συγκεκριμένα μέτρα, πρακτικές και πρωτοβουλίες.

Μερικές σκέψεις πάνω σε τέτοιες πρωτοβουλίες που σε καμιά περίπτωση βέβαια δεν εξαντλούν το θέμα ούτε το αναλύουν σε βάθος αποτελούν οι προτάσεις για:

- καταστατικές αλλαγές στη Δ.Ο.Ε. (ολομέλειες Προέδρων, Δημοψηφίσματα...)
- εμπλουτισμό του περιεχομένου δράσης των σωματείων και με τα "καθημερινά" προβλήματά μας στο σχολείο και τη ζωή μας.
- έρευνα και μελέτη της ζωής του σύγχρονου δάσκαλου.

- καλύτερη προετοιμασία των κινητοποιήσεων μας με σωστή εκτίμηση κάθε φορά της κατάστασης του κλάδου, της "δύναμης" της κυβέρνησης και με προώθηση συγκεκριμένων αιτημάτων.
- σεβασμό των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων και όχι των "αποφάσεων" των παραταξιακών επιτελείων.

Είναι κατανοητό πως τα παραπάνω θα μείνουν απλές ευχές αν δεν αρχίσουν να "υλοποιούνται" από άτομα, ομάδες, Διοικητικά Συμβούλια, κόντρα στο σημερινό τέλμα και την θέληση των ηγεσιών των κυρίαρχων παρατάξεων.

Απ' τη δική μας τη μεριά τονίζουμε πως θα παλέψουμε να προωθηθούν σχετικές αποφάσεις, ενώ ταυτόχρονα θα προσπαθήσουμε με την καθημερινή μας πρακτική, να συμβάλλουμε στη σύγκληση απόψεων και δράσης μέσα στον κλάδο πέρα από κομματικές διαφοροποιήσεις.

Τα παραπάνω κείμενα είναι αποτέλεσμα συλλογικής δουλειάς και προβληματισμού. Παρ' όλα αυτά είναι κατανοητό και από την "σύνθεση" της κίνησης πως υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις σε επιμέρους σημεία όχι όμως ικανές να εμποδίσουν την προσπάθεια που ξεκινήσαμε.

Ο καθένας που αισθάνεται την ανάγκη της παραπέρα επικοινωνίας και συμμετοχής μπορεί να επικοινωνήσει με τους παρακάτω:

Αστέρι Ντορέττα, Ζυγούνας Γιώργος, Κορφιάτη Βούλα, Κουτάντος Γιώργος, Λαμπρίδου Μαρία, Μαϊστρέλλης Χριστόφας, Ράπτης Νίκος, Σαπρίκης Χρίστος, Τρίχας Κώστας, Τσαγκαράκης Χάρης.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΓΕΝΙΚΑ

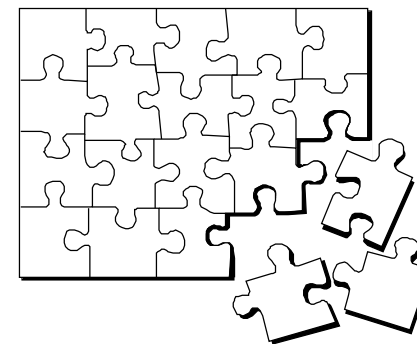
Η Πρωτοβουλία συγκροτείται από το σύνολο των τοπικών κινήσεων των εκπαιδευτικών που έχουν σαν βασικές τους αρχές:

- Την αυτονομία του συνδικαλιστικού μας κινήματος και την άρνηση υποταγής των πρακτικών και επιλογών τους σε εξωσυνδικαλιστικά κέντρα.
- Τη με δημοκρατικό και διαφανή τρόπο συζήτηση και αντιμετώπιση του συνόλου των προβλημάτων των εργαζομένων και της εκπαίδευσης.
- Τη συμμετοχή όλων των συναδέλφων στις κοινωνικές διαδικασίες, την άμεση βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής τους θέσης που δέχεται συνολική επίθεση και την ανάδειξη του ρόλου του εκπαιδευτικού.
- Την προάσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα τη λειτουργία του υποχρεωτικού της μέρους προς όφελος του εργαζόμενου λαού και των κοινωνικά οικονομικά και πολιτιστικά ασθενέστερων ομάδων του.
- Τη λήψη ουσιαστικών μέτρων για την οικολογική ισορροπία των συστημάτων, τον περιορισμό του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, την δραστική αντιμετώπιση του αναλφαβητισμού και της πολιτιστικής υστέρησης που οδηγούν μεγάλες μερίδες πληθυσμού στο περιθώριο την ώρα που οι δυνάμεις της αγοράς εισβάλλουν στο σύνολο των κοινωνικών δραστηριοτήτων και θεσμών μετατρέποντας οποιαδήποτε ανθρώπινη δραστηριότητα σε εμπόρευμα και κέρδος.

Γνωρίζουμε ότι οι συνθήκες δεν είναι θετικές για το σύνολο των αντιλήψεων και των επιδιώξεών μας. Ιδιαίτερα στο χώρο της εκπαίδευσης η τάση να μετατραπεί το σχολείο και η γνώση από πιθανά όργανα απελευθέρωσης σε χώρο κατάρτισης και υποταγής στις άμεσες ανάγκες της αγοράς

είναι τάση που δύσκολα αντιπαλεύετε. Όμως εμείς πρέπει να εξακολουθήσουμε να αγωνιζόμαστε και να ονειρευόμαστε.

Αυτό το στοιχείο που αποτελεί και συστατικό χαρακτηριστικό της συγκρότησης σε συνδυασμό με την πίστη μας στην αυτονομία μας διαχωρίζει σαφέστατα από άλλες ομάδες.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Το σχήμα της “ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ” αποτελείται πάντα από τις τοπικές αυτόνομες κινήσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση διατηρούν την οργανωτική τους αυτοτέλεια και καθορίζουν την συνδικαλιστική εκλογική τους παρουσία και συνολική δράση. Σε όποιες περιοχές οι δυνάμεις μας είναι λίγες έστω και μεμονωμένες παρουσίες διατηρούν σύνδεση με το σύνολο του σώματος και ενημερώνονται για τα γεγονότα.

Η Σ.Ε. λειτουργεί στην Αθήνα, είναι ανοιχτή στη συμμετοχή κάθε συναδέλφου από τις τοπικές κινήσεις και έργο της είναι:

Να δρα ως πομπός και δέκτης του συνόλου των σκέψεων που διατυπώνουν μέλη του χώρου μας, είτε στην Αθήνα είτε στη Επαρχία. Οι σκέψεις αυτές διατυπώνονται έγγραφα για να είναι δυνατή η διοχέτευσή τους.

Επικοινωνεί με το σύνολο των συναδέλφων της Επαρχίας.

Ειδοποιεί για τις συναντήσεις της και ολομέλειες που πραγματοποιούνται.

Οργανώνει μία φορά το χρόνο (μετά της δημοσίευση της Ημερήσιας Διάταξης της Γ.Σ. του Ιούνη) ολομέλεια στην Αθήνα όπου συζητιέται αναλυτικά η οπτική των μελών της για τις θέσεις και προτάσεις της Ομοσπονδίας καθώς και ζητήματα που αφορούν τη Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Στη συνάντηση αυτή γίνεται προσπάθεια να παρευρίσκονται όσο περισσότεροι συνάδελφοι της Επαρχίας.

Πριν τη Γ.Σ. του Ιουνίου μαζί με τους εκλεγμένους αντιπρόσωπους που ανήκουν στο χώρο μας καθορίζει από κοινού ακριβέστερα όλα τα θέματα της συνέλευσης (ομιλίες, εκλογική τακτική, ψηφίσματα κ.τ.λ.)

